

A Kúria a Rendőr Szakszervezetek Védegylete (ügyintéző: ... jogi előadó, 1145 Budapest, Columbus u. 53.) által képviselt I. rendű, a személyesen eljáró II. rendű, a Rendőr Szakszervezetek Védegylete (ügyintéző: ... jogi előadó, 1145 Budapest, Columbus u. 53.) által képviselt III. rendű és IV. rendű felpereseknek - a dr. Király László ügyvéd (Király Ügyvédi Iroda) által képviselt Zala Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.786/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.507/2012/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.507/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I., III. és IV. rendű felpereseknek 15 nap alatt személyenként 10.000,- Ft (Tízezer forint) felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatósága Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztályánál teljesítettek szolgálatot szolgálatparancsnoki beosztásban.

A szolgálati panaszuk elutasítását követően előterjesztett keresetükben az I. rendű felperes 449.628,- Ft, a II. rendű felperes 425.150,- Ft, a III. rendű felperes 449.628,- Ft, a IV. rendű felperes 441.358,- Ft különleges bevetési pótlék, valamint ezen összeg kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság az 1.M.786/2011/4. számú ítéletével kötelezte az alperest az I. rendű felperes részére 449.628,- Ft, a II. rendű felperes részére 425.150,- Ft, a III. rendű felperes részére 449.628,- Ft és a IV. rendű felperes részére 441.358,- Ft megfizetésére.

Ítéletének indokolása szerint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 342. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a 140/1996.(VIII.31.) Kormányrendelet (Korm. rendelet) 50. § (1) és (2) bekezdése, továbbá a 20/1997.(III.19.) BM rendelet 2. számú mellékletének 1/c. pontja alapján a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődik a különleges bevetési pótléokra jogosultság. Ezért a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán szolgálatot teljesítő felperesek ténylegesen milyen tevékenységet láttak el. Miután a felperesek a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán teljesítettek szolgálatot, ezért a BM rendeletben foglaltakra tekintettel a bevetési pótlékra jogosultak.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek és az alperes is fellebbezést terjesztett elő. A felperesek az elsőfokú ítélet érdemét és indokait nem vitatva annak megváltoztatását kérték akként, hogy a másodfokú bíróság a különleges bevetési pótlék címén megítélt összeg után a Ptk. 301. §-a szerinti elsőfokú eljárásban nem érvényesített késedelmi kamat megfizetésére is kötelezze az alperest. Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

A Zalaegerszegi Törvényszék a 4.Mf.20.507/2012/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az elsőfokú ítélet szerinti marasztalási összeg után az I., III. és IV. rendű felpereseknek 2009. február 5. napjától, míg a II. rendű felperesnek 2009. január 15. napjától járó kamatát. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az alperesi fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy a másodfokú bíróság is irányadónak tekintette a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) hasonló ügyekben kialakított álláspontját, miszerint a munkaügyi bíróság által helyesen alkalmazott jogszabályok keresettel érintett időszakban hatályos rendelkezései együttes értelmezése alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályainál szolgálatot teljesítők a szolgálati egység és az ott betöltött beosztásuk alapján jogosultak a különleges bevetési pótléokra. Ezért a perben a szolgálatteljesítés tényleges körülményei nem vizsgálhatóak.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a különleges bevetési pótlék a különösen veszélyes

feladatok ellentételezésére, a folyamatos intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál, az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére. A jogalkotói szándék szerint tehát a különleges bevetési pótlék kizárólag a kivételes, illetve a különleges rendőri feladatok ellátásának ellentételezésére szolgálhat, ezért a pótlékra való jogosultság feltételeként bizonyítani kell, hogy az ellátandó feladatok meghaladják az általános rendőri feladatok veszélyességét. Az alperes érvelése szerint a következetes ítélkezési gyakorlattal összhangban hozott eseti döntésekkel is igazolható, hogy a jogosultság megítélésénél a felperesek által ténylegesen végzett tevékenységnek van jelentősége, ennek alapján pedig a felperesek a pótlékra nem jogosultak. A felperesek ténylegesen járőri feladatokat láttak el, amelyek eltérnek az akció osztály által végzett feladatoktól és az általános rendőri feladatok veszélyességét nem haladják meg.

Az alperes álláspontja szerint a Hszt. 254. § (2) és (3) bekezdés, a Korm. rendelet 28. § (1) bekezdése, továbbá az 50. § (1) bekezdése és a BM rendelet 2. számú mellékletének I/1/c. pontjának együttes értelmezése alapján - a jogszabályi hierarchiára is figyelemmel - a BM rendeletben foglaltakat csak akkor lehetett vizsgálni, ha a törvény és a Kormányrendelet rendelkezései foglalt feltételek teljesültek. A szolgálati helynek a BM rendelet 2. számú mellékletében való szerepeltetése önmagában nem alapozza meg a különleges bevetési pótlékra való jogosultságot, mert az csak a pótlékra jogosító beosztásokat tartalmazza és a jogosultság feltételeit ténylegesen a Kormányrendelet állapítja meg. Érvelése szerint a különleges bevetési pótlékra való jogosultságot önmagában az a tény, hogy a felperesek a bevetési szolgálat bevetési alosztály állományában, de járőr beosztásban teljesítettek szolgálatot, nem alapozza meg. Az ettől eltérő álláspont a hivatásos állomány azonos feladatokat ellátó tagjai között diszkriminációt eredményez és sérti az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét is.

Az I., III. és IV. rendű felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet „helybenhagyását”, valamint az alperes jogtanácsosi munkadíjban történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Hszt. 254. § (2) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében, így - az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékot illetően a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) pontjában a fegyveres szervet irányító miniszter kapott felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben

részletesen szabályozza az illetménypótlékra jogosultak körét. Az irányadó Korm. rendelet 50. § (2) bekezdése szerint is a különleges bevetési pótlékra jogosultak körére vonatkozó részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A 20/1997.(III.19.) BM rendelet (a továbbiakban R.) 49. § (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. E mellékletnek az adott perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontja értelmében pedig a rendőrségen ilyen pótlékra jogosultak „100 %-os mértékben” - többek között - a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Ezért a különleges bevetési pótlékra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét az R. 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejtí ki, kivéve azokat a munkaköröket, illetve beosztásokat, amelyeket az R. 2. számú melléklete külön nevesít.

Abból a tényből, hogy a jogalkotó az R. 2. számú mellékletét módosító 24/2009.(VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta a rendelet 2. számú mellékletének módosítását és akként történő kiegészítést, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesülhetnek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékra való jogosultság minden korlátozás nélkül megillette. Minthogy az adott ügyben alkalmazandó jogszabály szerint a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében egymagában a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődött a különleges bevetési pótlékra való jogosultság, a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatósága bevetési szolgálat bevetési osztály bevetési alosztályánál ténylegesen szolgálatot teljesítő felperesek a beosztásuk, munkaköri leírásuk, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen tevékenységet láttak el.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az I., III. és IV. rendű felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont] a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. május 29.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay
Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági tisztviselő